

A Magyar Köztársaság nevében !

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2010. évi április hó 27. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A másodfokú bíróság a kábítószerrel visszaélés büntette miatt a **vádlott** ellen indult büntetőügyben a Baranya Megyei Bíróság 10.B.127/2009/28. számú ítéletét az alábbiak szerint változtatja meg:

- a vádlott forgalmazói típusú magatartását a Btk.282/A.§ (1) bekezdésének a IV. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószerrel visszaélés büntettének minősíti,
- a vagyonekobzás összegét 300.000 (háromszázezer) forintra felemeli,
- a Baranya Megyei Bíróság letéti főkönyvében nyilvántartott 296.000 (kettőszáz-kilencvenhatezer) forint lefoglalását - az elkobzás egyidejű mellőzése mellett - megszünteti és kiadni rendeli a vádlottnak azzal, hogy a vele szemben megállapított vagyonekobzás és a bűnügyi költség biztosítására visszatartja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

A Baranya Megyei Bíróság 10.B.127/2009/28. számú, 2009. november 3. napján kelt ítéletével a vádlottat kábítószerrel visszaélés büntette miatt halmazati büntetésül 3 év börtönre, mellékbüntetésül 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztésbe a vádlott által előzetes fogvatatásban eltöltött időt beszámította, 200.000 forint erejéig vagyonekobzást rendelt el vele szemben, valamint az eljárás során lefoglalt 296.000 forintot elkobozta. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, és kötelezte a vádlottat a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A megyei bíróság ítélete ellen az ügyész a vádlott terhére, a büntetés súlyosítása végett jelentett be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség a vádlott terhére bejelentett fellebbezést fenntartva, a tényállás kiegészítése mellett a vádlott cselekményeinek eltérő minősítésére és a büntetés súlyosítására tett indítványt.

A másodfokú bíróság az ügyészi fellebbezést a minősítés részbeni megváltoztatása tekintetében - eltérő indokok alapján - alaposnak találta, míg a súlyosításért bejelentett fellebbezés nem megalapozott.

A vádlott terhére bejelentett fellebbezés alapján eljárva az ítélőtábla a Be.348.§ (1) bekezdésére figyelemmel felülbírált az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást. Ennek eredményeként megállapította, hogy a megyei bíróság az eljárási szabályok betartása mellett folytatta le a bizonyítási eljárást. A tényállást a szükséges mértékben felderítette, a rendelkezésre álló bizonyítékokat beszerezte és értékelte, indokolási kötelezettségének is eleget tett. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást az ítélőtábla az iratok tartalma alapján - figyelemmel a Be.352.§ (1) bekezdés a) pontjára - az alábbiak szerint egészíti ki, illetve pontosítja:

Az ítélet 3. oldalának 2. bekezdésében rögzített, a vádlott által elfogyasztott 150 gramm marihuána hatóanyag-tartalma 0,03 gramm.

A 3. oldal 3. és 4. bekezdésében írt összesen 200 gramm, **tanú1** részére értékesített marihuána hatóanyag-tartalma 0,02 gramm.

Az ítélet 3. oldalának 6. bekezdésében írt 96,11 gramm marihuána hatóanyag-tartalma 0,809 gramm.

Tévesen állapította meg az elsőfokú bíróság az ítélet 3. oldalán a 8. bekezdésben, hogy a vádlottól 113 tő vadkendert foglaltak le. Az iratok alapján megállapítható, hogy a T....., K..... utca 29. szám alatt 96 db, átlagosan 10 cm magasságú növényt (nyomozati iratok 217. oldal 15. számú bűnjel) és 14 db, kb. 5 cm nagyságú kenderegyedet (217. oldal 17. számú bűnjel), valamint a T....., K..... utca 40. szám alatti ingatlanon 18 db 150-170 cm magasságú, összesen tehát 128 tő vadkendert foglalt le a nyomozó hatóság (nyomozati iratok 219. oldal 38. számú bűnjel).

A 3. oldal 9. bekezdésében írt 913,65 gramm marihuána hatóanyag-tartalma 9,11 gramm. Ez a jelentős mennyiség alsó határának 47,9 %-a. Mindezek alapján megállapítható, hogy a vádlott által elfogyasztott kábítószer mennyisége (az ítélet 3. oldalának 2. bekezdése, valamint a 4. oldal 2. bekezdésében meghatározott mennyiségek szerint) összesen 0,861 gramm tiszta hatóanyagot tartalmazott, mely a csekély mennyiség felső határát nem haladja meg, annak 86,1 %-a.

A vádlott által **tanú1**nak átadott 2x100 gramm, valamint az átadni megkísérelt 96,11 gramm, és az eladásra csomagolással előkészített 913,65 gramm marihuána összesen 9,922 gramm hatóanyagot tartalmazott, mely a jelentős mennyiség alsó határát nem éri el, annak 49,845 %-a.

A fentiek szerint kiegészített tényállás mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, az a bizonyítékok okszerű mérlegelésén alapul.

Az elsőfokú bíróság a tényállást alapvetően a vádlottvallomása alapján állapította meg. Részletes és meggyőző indokát adta annak, hogy a vádlott vallomásának egyes részleteit miért vetette el, és a tényállást ezekben az esetekben miért a szakértői vélemények és a lefoglalt tárgyi bizonyítékok szolgáltatta adatok elfogadására alapította. Az elsőfokú bíróság részletesen felderítette a vádlottkábítószer-fogyasztási szokásait. Ennek alapján pontosan megállapította, hogy milyen mennyiségű kábítószer fogyasztott el. A vádlott által termesztett vadkender mennyisége alapján - a mezőgazdasági szakértő véleményének figyelembevételével - azt is pontosan meg tudta állapítani, hogy milyen mennyiségű vadkender termés fedezte a saját fogyasztását és mennyi volt az eladásra szánt növényi egyedek száma.

Ezeket az adatokat az elsőfokú bíróság helyesen vetette egybe a vádlott vallomásával, a már értékesített, illetve értékesítésre előkészített, becsomagolt marihuána mennyiségével. Mindezek alapján az elsőfokú bíróság megalapozottan foglalt állást abban a kérdésben, hogy a vádlott által termesztett vadkender és a már fogyasztásra alkalmas marihuána milyen arányban szolgált a saját fogyasztását és mekkora volt az a mennyiség, amit kifejezetten azért állított elő, hogy értékesítse.

Az így megállapított - egyébként sem a vád, sem a védelem által nem támadott - tényállás a bizonyítékok törvényes mérlegelésén alapul. E tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, és az elkövetett cselekményeket túlnyomórészt az anyagi jogszabályoknak megfelelően minősítette.

A fellebbviteli főügyészség módosított fellebbezése szerint tévesen állapította meg az elsőfokú bíróság a vádlottbűnösségét a Btk.282/A.§ (1) bekezdésének III. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószerrel visszaélés büntetében és a Btk.282.§ (1) bekezdésének I. fordulatába ütköző kábítószerrel visszaélés büntetében. Az ügyészség álláspontja szerint a kábítószer hatóanyag-tartalma és termesztett növényi egyedek darabszámának összegzése nem lehetséges. A vádhatóság szerint a vádlott azon magatartása, hogy jelentős mennyiségű kábítószer termesztett, valamint kábítószer is fogyasztott, a Btk.282.§ (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés b./ pontja szerint minősülő, termesztéssel jelentős mennyiségre elkövetett kábítószerrel visszaélés büntetének minősül. A vádlott azon magatartása pedig, hogy a csekély mennyiséget meghaladó, de a jelentős mennyiséget el nem érő kábítószer haszonszerzési céllal

értékesített, a Btk.282/A.§ (1) bekezdésébe ütköző kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének megállapítására alkalmas. Álláspontjának alátámasztására az ügyészség hivatkozott a Legfelsőbb Bíróság Bf.III.587/2001/4. számú határozatában kifejtett álláspontjára.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint a jelen ügyben hozott elsőfokú döntés nem ellentétes a bírói gyakorlatot alakító legfelsőbb bírósági határozattal. A Legfelsőbb Bíróság által elbírált esetben nem egymásra épülő, egymást feltételező elkövetési magatartásokról volt szó, nem volt bizonyított az a tény, hogy az elkövető azért termesztett vadkendert, hogy azzal kereskedjen. Így pedig a termesztés teljesen elkülönült a kereskedéstől, nem tekinthető a kereskedés részének.

Jelen ügyben azonban kétséget kizáróan igazolt, hogy a vádlottkifejezetten azért termesztett vadkendert, hogy abból marihuánát előállítva a kábítószerért értékesítse. Az irányadó tényállás szerint a termesztett növényi egyedeknek csak csekély része szolgálta a saját fogyasztását. Az eljárás során a nyomozó hatóság részben már betakarított, kiszárított vadkendert, kész, fogyasztásra alkalmas, becsomagolt marihuánát, részben pedig termesztés alatt álló vadkender egyedeket foglalt le. Az elsőfokú bíróságnak abban kellett állást foglalnia, hogy a két különböző állapotú, és sem hatóanyag-tartalom, sem egyedszám alapján össze nem számítható mennyiség esetén a csekély mennyiség felső és jelentős mennyiség alsó határa miként állapítható meg.

A Btké.23.§ (1) bekezdés b./ pontjában meghatározott hatóanyag-tartalom és a (2) és (3) bekezdésben megnevezett egyedszám összegzése csakis úgy oldható meg, ha a két különböző jellegű kábítószernek minősülő anyag un. közös nevezője meghatározható.

A Btké.23.§-ának rendelkezései megfelelő eligazítást nyújtanak a bűncselekmény minősítését meghatározó „csekély”, illetve „jelentős” mennyiség meghatározásához, a már fogyasztásra előkészített marihuána és a növényegedek együttes megléte esetén is. A marihuána esetében ez a tiszta hatóanyag-tartalom nagyságától függ, míg a növények esetén a növényegedek számától. Külön-külön meg kell tehát határozni a tiszta hatóanyag-tartalom, illetve a növényegedek száma alapján azt, hogy az adott kábítószer mennyisége a csekély mennyiséget meghaladja-e, eléri-e a jelentős mennyiséget, majd ezek **összegzése** alapján lehet következtetni a helyes minősítésre.

Az elsőfokú bíróság tehát az egyetlen, az adott eseten objektív és a Btké.23.§-ának megfelelő számítási módot alkalmazta a vádlott által termesztett és előállított kábítószer összes mennyiségének kiszámítására. Abban az esetben, ha a kész marihuána és a vadkender növényi egyedei ilyen módon nem lennének összegeezhetők, az is előfordulhatna, hogy a jelentős mennyiség alsó határát meg nem haladó 20 gramm hatóanyag-tartalmú marihuána és a jelentős mennyiség alsó határát ugyancsak meg nem haladó 20 növényi egyed együttesen sem alapozná

meg a súlyosabb minősítést. Az pedig aligha vitatható, hogy ilyen esetben a jelentős mennyiség alsó határának csaknem kétszeresét kitevő kábítószerrel van szó.

A cselekmény minősítése a fentiekre figyelemmel mindössze annyiban pontatlan, hogy a vádlott magatartása nem a kábítószer forgalomba hozatalát valósítja meg, hanem kereskedést. A vádlott félmillió forint körüli összeget befektetett, modern eszközöket vásárolt, hogy megfelelő mennyiségben és minőségben tudjon vadkendert termesztetni. Az irányadó tényállás szerint a vádlottazért termesztette a vadkendert és értékesítette a marihuánát, hogy az ebből származó bevételből biztosítsa megélhetését, rendezze kilátástalan anyagi helyzetét. A vádlott összesen 300.000 forintot át is vett a **tanú1**nak értékesített kábítószer ellenértékeként. A vádlott által becsomagolt és értékesítésre előkészített csaknem egy kilogramm marihuána, valamint a több mint száz vadkender palánta és kifejtett növényi egyed lefoglalása is alátámasztja a vádlottbeismerő vallomását, mely szerint a célja a rendszeres haszonszerzés volt.

A kábítószerrel kereskedés olyan széleskörű tevékenységet jelent, amely felöleli az áru elrejtését, csomagolását, továbbítását stb. Ebbe beletartozik az a komplex folyamat, - a termesztéstől a csomagoláson át a terjesztőnek való értékesítésig - melyet a vádlott valósított meg.

Kábítószerrel az kereskedik, aki a rendszeres haszonszerzésre törekedve közreműködik a kábítószer forgalmazásában. A forgalomba hozatal és a kereskedés elhatárolásának alapja tehát a haszonszerzésre törekvés, amint ezt a Legfelsőbb Bíróság 1/2007. BJE. IV. pontjában kifejtette. A vádlott tevékenysége minden pontjában megfelel a kereskedés kritériumainak.

A cselekmény a kereskedés szerteágazó fogalomkörébe tartozó bármely részmagatartás tanúsításával befejezetté válik. Ezért a vádlottmár a kábítószer termesztésével megvalósította a kereskedés befejezett alakzatát.

Ezért a fellebbviteli bíróság a megyei bíróság ítéletét a Be.372.§ (1) bekezdése alapján - a minősítés tekintetében - megváltoztatta. A vádlottforgalmazói típusú magatartását a Btk.282/A.§ (1) bekezdésének a IV. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő, jelentős mennyiségre, kereskedéssel elkövetett kábítószerrel visszaélés büntettének minősítette.

A büntetés kiszabása során irányadó körülményeket az elsőfokú bíróság túlnyomórészt helyesen tárta fel és súlyuknak megfelelően értékelte. A büntetés mértékének meghatározásakor nem lehet figyelmen kívül hagyni, hogy a vádlott marihuánát, vagyis a legenyhébbnek tekinthető kábítószerrel állította elő és azzal kereskedett. Ebből is csupán 200 grammot tudott értékesíteni. A vádlottaz előzetes letartóztatásból történt szabadulása után tanúsított magatartása is nyomatékos enyhítő körülményként értékelendő. Munkát keresett és legális, igazolt jövedelemmel rendelkezik. Eredményesen vett részt a kábítószer-függőség megszüntetését célzó kezelésen. A felsorolt nagy számú enyhítő körülményre figyelemmel a másodfokú bíróság úgy látta, hogy a megyei bíróság által az enyhítő

szakasz alkalmazásával kiszabott szabadságvesztés büntetés - a sok családi tragédiát megélt vádlott esetében - kifejezetten személyi körülményeire tekintettel alkalmas a büntetési célok eléréséhez. Ezért a fellebbviteli bíróság kifejezetten a speciális prevencióra tekintettel, nem látta indokoltnak a büntetés súlyosítását.

Tévesen rendelkezett az elsőfokú bíróság a vádlottól lefoglalt pénzösszegek tekintetében. Az irányadó tényállás szerint a vádlottnak összesen 300.000 forint bevétele származott a kábítószer értékesítéséből. Ebből az összegből 296.000 forintot le is foglaltak tőle. Mivel a vádlott a kábítószer értékesítéséből 300.000 forintra tett szert, erre az összegre a Btk.77/B.§ (1) bekezdés a./ pontja alapján vagyonekobbzást kell elrendelni. Erre tekintettel azonban nincs helye a vádlottól lefoglalt 296.000 forint tekintetében elkobzás alkalmazásának, mivel így a vagyoni hátrányt okozó rendelkezések kétszeresen érvényesülnének. Ezért a másodfokú bíróság a vagyonekobbzás összegét 300.000 forintra felemelte, ugyanakkor a letétként őrzött 296.000 forint tekintetében mellőzte az elkobzás alkalmazását. A vádlottól lefoglalt pénzt a másodfokú bíróság a Be.157.§ (1) bekezdése alapján a vele szemben megállapított vagyonekobbzás és bűnügyi költség biztosítására visszatartotta.

A fentiek szerint a fellebbviteli bíróság a megyei bíróság ítéletét a Be.372.§ (1) bekezdése alapján - a minősítés, valamint az elkobzás és vagyonekobbzás tekintetében - megváltoztatta, míg egyéb törvényes rendelkezéseit a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Pécs, 2010. április 27. napján

Dr.Makai Lajos s.k. a tanács elnöke, Dr.Tóth Sándor s.k. előadó bíró, Dr.Túri Tamás s.k. bíró

A Baranya Megyei Bíróság 10.B.127/2009/28. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.I.25/2010/3. számú végzése folytán 2010. április 27. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

.Makai Lajos s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Décsei Attiláné
tisztviselő